

Sygn. akt V GC 147/13

WYROK

W I M I E N I U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

Dnia 21 maja 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Skowron
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Jagieła

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka z o.o. w B.

przeciwko: (...) Spółka z o.o. w C.

o zapłatę 72 415,10 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 19.11.2012 r. sygn. akt V GNC 1998 /12, który utracił moc w całości

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 67.316,70 zł (sześćdziesiąt siedem tysięcy trzysta szesnaście złotych siedemdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 70.526,23 zł od dnia 26.09.2012 roku do dnia 20.12.2012 roku,

-65.427,83 zł od dnia 21.12.2012 roku do dnia zapłaty,

-1.888,87 zł od dnia 06.11.2012 roku do dnia zapłaty,

II. umarza postępowanie w zakresie cofniętego powództwa co do kwoty 5.098,40 złotych,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.338,00 złotych tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 3.600,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

V GC 147/13

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o. o. w B. w pozwie przeciwko pozwanemu (...) sp. z o. o. w C. wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 72.415,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty głównej 70.526,23 zł i od kwoty skapitalizowanych ustawowych odsetek zwłoki w wysokości 1.888,87 zł. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego

na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż pozwany nie dokonał zapłaty ceny za zakupiony towar. Strony zawarły umowę sprzedaży, zaś realizacja poszczególnych zamówień były zobrazowane fakturami VAT, a dowód wydania towaru stanowią dowody wz. Po upływie terminu płatności powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty. Pozwany uiszczył część należności w wysokości 4.543,72 zł, zaś powód dochodzi pozostałej reszty ceny.

W dniu 19.11.2012 r. Sąd Rejonowy wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

Postanowieniem Sądu Rejonowego Wydział V Gospodarczy z dnia 18.01.2013 r. sprzeciw strony pozwanej został odrzucony.

Na skutek wniosku strony pozwanej o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu postanowieniem z dnia 12.03.2013 r. termin ten został przywrócony oraz na skutek ponownego złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wraz z powyższym wnioskiem, nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym utracił moc.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w całości pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Nadto o zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany zarzucił nieistnienie zobowiązania pomiędzy stronami i podał, że faktury zostały wystawione bez podstawy faktycznej i prawnej, albowiem dokumenty te nie zostały podpisane przez reprezentanta drugiej strony. Nadto stwierdził, iż fakty i okoliczności stwierdzone fakturami vat nie miały miejsca, a poza tym nie zostały udowodnione przez powoda. Zakwestionował wartość dowodową dowodów wz, wskazując, iż nie potwierdzają one ilości i rodzaju towaru, miejsca wydania, imiennego wskazania osób, które go odebrały oraz zarzucił brak podpisów na tych dokumentach. Stwierdził, iż powód nie udowodnił faktu wydania towaru.

W replice strona powodowa, ustosunkowując się także do sprzeciwu pozwanego, ograniczyła powództwo do kwoty 67.316,70 zł podając, iż po wniesieniu pozwu pozwany zapłacił należność w kwocie 5.098,40 zł na poczet faktury vat nr (...) objętej pozwem w dniu 20.12.2012 r. i w tym zakresie wniosła o umorzenie postępowania. W pozostałym zakresie zmodyfikowała i podtrzymała co do zasady żądanie pozwu. Na żądanie pozwanego powód przedstawił oryginały faktur vat. Podniósł, że strony łączy pisemna umowa, na podstawie której powód wystawił faktury vat, które na mocy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28.03.2011 r. w sprawie (...) wystawiania faktur (...) (Dz.U. 2001 Nr 68, poz. 360) nie muszą zawierać podpisu żadnej ze stron. Wniósł o przesłuchanie stron na okoliczność wykonania umowy ewentualnie o złożenie oświadczenia w trybie art. 3 kpc oraz o przedstawienie rejestru zakupów za miesiące maj-czerwiec 2012 r. O niezasadności zarzutów pozwanego, zdaniem powoda świadczy również fakt częściowego spełnienia żądania pozwu po wniesieniu sprzeciwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06.09.2011 r. strony, działające jako spółki prawa handlowego, zawarły umowę sprzedaży kostki brukowej oraz galanterii betonowej drogowej, która miała być sprzedawana za ceny indywidualnie ustalone do poszczególnych zamówień (§ 1). Za każdą partię dostarczonego towaru sprzedawca (powód) był zobligowany do wystawienia faktury vat, która miała być płatna w terminie 40 dni przelewem bankowym na rachunek sprzedawcy (§ 2 ust. 1 umowy). Zmiany umowy wymagały formy pisemnej pod rygorem nieważności (§ 6). Okres wypowiedzenia umowy ustalono na 1 miesiąc (§ 6 zd. 2).

Dowód: umowa sprzedaży z dnia 06.09.2011 r. k. 57-58, odpisy aktualne z KRS dot. obu spółek k. 8-11,59-63

W okresie maj- czerwiec 2012 r. pozwany zamówił oznaczony w fakturach vat towar, zaś powód wyprodukował, dostarczył i wydał pozwanemu zamówione rzeczy. Każda dostawa odpowiadała danemu zamówieniu, oznaczonemu

kolejnym numerem i była opisywana wraz z zamówieniem w kolejnych fakturach vat. Faktury te nie zostały podpisane przez przedstawicieli strony pozwanej. Do każdej z faktur vat dołączano dowód wz w 2 egz. Nie wszystkie dokumenty wz zostały podpisane przez odbiorcę. Towar był dostarczany z magazynu powoda położonego w T. na miejsce prac brukarskich, gdzie pracował podwykonawca pozwanego. W toku zamówień i dostaw pozwany nie kwestionował treści wystawionych faktur vat.

Dowód: faktury vat wraz z dowodami WZ k. 12-27, 29-53, oświadczenie podwykonawcy k. 28

W dniu 25.09.2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty należności w kwocie 75.069,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami zwłoki. W dniu 02.10.2012 pozwany uiścił część należności głównej w kwocie 4.543,72 zł z tytułu należności objętej fakturą vat nr (...). /bezsporne/

Po wniesieniu pozwu pozwany zapłacił kwotę 5.089,40 zł tytułem należności z faktury vat nr (...) (k. 12-14). Dowody wz dotyczące dostawy objętej fakturą vat nr (...) nie były podpisane przez odbiorcę.

Dowód: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania listem poleconym k. 54-55, dowód dokonania przelewu k. 56

Na wezwanie sądu strona pozwana nie przedstawiła rejestru zakupów vat za okres maj-czerwiec 2012 r. ani nie złożyła oświadczenia w trybie art. 3 kpc w zakresie podania zgodnie z prawdą okoliczności faktycznych dotyczących otrzymania towaru wyszczególnionego w fakturach vat oraz dotyczących odliczenia podatku vat i w przedmiocie zaliczenia ww. faktur vat do kosztów uzyskania przychodu.

Sąd zważył co następuje:

Rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku o przywrócenie terminu.

W pierwszym rzędzie podlega uzasadnieniu rozstrzygnięcie w przedmiocie przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Sąd uznał, iż pozwany bez swej winy uchybił terminowi do wniesienia sprzeciwu. Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu nie było dość precyzyjne, aby następnie można było wyciągać konsekwencje wobec strony pozwanej w postaci odrzucenia sprzeciwu. Pozwany przedstawił pełnomocnictwo w 1 egz. zgodnie z wezwaniem sądu. Mimo, iż obowiązek również przedstawienia jego odpisu wynika z ustawy (art. 89 kpc), to brak odpisu pełnomocnictwa przy odpisie pisma stanowi jego brak formalny. Skoro zatem brak było jakichkolwiek danych co do umocowania radcy prawnego, który złożył sprzeciw, zachodziła konieczność wezwania go do przedstawienia pełnomocnictwa i jego odpisu albo dwóch jego odpisów, co zostało uczynione przy złożeniu sprzeciwu wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu.

Podstawa prawna roszczenia:

Roszczenie powoda w całości zasługiwało na uznanie, z uwzględnieniem zmodyfikowania żądania pozwu.

Powód wywodził swoje roszczenie z treści art. 535 kc, stanowiącego, iż przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Pozwany zaprzeczył wykonaniu zobowiązania przez powoda, zarzucając niekompletność dokumentów wz oraz brak podpisów kupującego na dokumencie faktur vat. Twierdził, iż powód nie udowodnił faktu sprzedaży i wydania pozwanemu danego towaru.

Sąd nie uznał zasadności argumentacji zarzutów pozwanego. W pierwszym rzędzie wskazać należy, iż zaprzeczenie jako takie nie wymaga dowodu, zatem niewątpliwie ciężar dowodu w tym zakresie obciążał powoda. Tymczasem, wbrew twierdzeniom pozwanego, z materiału dowodowego wynika, iż strony zawarły kompleksową umowę sprzedaży, która w sposób ramowy regulowała wzajemne stosunki. Przede wszystkim pozwany składał zamówienia, zaś

dokumentem potwierdzającym sprzedaż danej partii była faktura vat odpowiadająca w swej treści zamówieniu. Również zachowanie pozwanego wskazuje na istnienie i realizację w powyższy sposób ramowej umowy między stronami, pozwany bowiem nie tylko spełnił swoje świadczenie pieniężne wynikające z danego zamówienia po wezwaniu go do zapłaty, ale także po wniesieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty i to w zakresie faktur vat, co do których dowody WZ nie zawierały podpisów odbiorców towaru. Zatem w tych okolicznościach pozwany winien by wskazywać faktury vat, w których powoływany towar nie został mu wydany.

Z całokształtu zachowania pozwanego należy zatem wywieść wniosek, iż nie tylko zamówił towar objęty fakturami vat, lecz także go otrzymał, zaś dokumentacja przedstawiona do pozwu odpowiada ustaleniom umowy sprzedaży z dnia 07.09.2011 r. Takie właśnie znaczenie sąd nadał zaniechaniu przez pozwanego przedstawienia dokumentów w postaci rejestru zakupów vat za okres maj-czerwiec 2012 r.

Po myśli art. 233 § 2 kpc w zw. z art. 248 § 2 in fine kpc, na podstawie wszechstronnego rozważenia zgromadzonego materiału, sąd ocenił, iż odmowa przedstawienia dowodu tj. ujęcia przedmiotowych faktur vat w rejestrze zakupów vat i skorzystania z możliwości odliczenia wartości netto tych faktur od kosztów uzyskania przychodu, stanowi w istocie przyznanie faktu powoływanego przez powoda. Nie było żadnych przeszkód do przedstawienia tych dokumentów, w sytuacji, gdyby nawet pozwany mógł zakwestionować część dostaw. Wniosek ten jest zasadny tym bardziej, iż strona pozwana mimo wezwania pod rygorem pominięcia dowodu, nie stawiała się na przesłuchanie.

Nadto stosownie do treści art. 3 kpc strony obowiązane są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody.

W ocenie sądu powyższa zasada łagodzi skutki samego zaprzeczenia faktom podanym przez powoda. Mimo wniosku strony pozwanej i wezwania sądu pozwany nie dał wyjaśnień co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą tj. w zakresie czy zamówił i otrzymał przedmiotowy towar, zataił kwestię ujęcia faktur vat w swoich księgach podatkowych ani nie przedstawił dowodu żądanego przez stronę powodową (rejestr zakupów vat). W tych okolicznościach, nie tylko po myśli art. 233 § 2 kpc, 3 kpc, lecz także również art. 230 kpc, sąd uznał fakt ujęcia faktur vat w księgach podatkowych pozwanego za przyznany. Z kolei z tego faktu wywieść można fakt wykonania zobowiązania przez powoda przeniesienia własności rzeczy i jej wydanie kupującemu.

Mając na uwadze powyższe sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 67.316,70 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od poszczególnych kwot częściowych od dat wymagalności oraz na podstawie art. 355 kpc umorzył postępowanie w zakresie kwoty 5/098,40 zł w związku z cofnięciem pozwu w tym zakresie.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje oparcie w treści art. 98 kpc powód wygrał sprawę w całości, albowiem spełnienie części żądania w toku procesu, oznaczają jego uznanie. Zatem strona pozwana obowiązana jest do zwrotu na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego 3.600 zł i opłaty sądowej 3.621 zł oraz skarbowej od pełnomocnictwa 17 zł i 100 zł tytułem zwrotu kosztów stawiennictwa pełnomocnika na rozprawie.